USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Tomáše Kocourka a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **S. T.**, zastoupený JUDr. Danielem Choděrou, advokátem se sídlem Malá Štěpánská 2033/8, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2023, č. j. OAM-47944-14/ZM-2023, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2024, č. j. 45 A 10/2023-51,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce požádal o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, žalovaný však tuto žádost napadeným rozhodnutím zamítl podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (zákon o pobytu cizinců). Žalobce byl totiž trestním příkazem Městského soudu v Brně ze dne 3. 6. 2023, sp. zn. 9 T 72/2023, pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou, kterou krajský soud zamítl. Žalobci byl uložen peněžitý trest, trest obecně prospěšných prací a propadnutí věci. První dva tresty byly v době vydání rozhodnutí žalovaného zahlazeny (k tomu došlo jejich vykonáním), ne však trest propadnutí věci, kde o zahlazení rozhodne soud podle § 105 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, nejdříve rok po vykonání, vedl-li odsouzený nepřetržitě řádný život (trest byl vykonán dne 3. 6. 2023). Rozhodnutí žalovaného bylo žalobci nesprávně doručeno, neboť nebylo zasláno jeho zástupci, ale přímo

jemu. Ze žaloby je však nepochybné, že se zástupce s napadeným rozhodnutím fakticky seznámil, proto lze rozhodnutí považovat materiálně za doručené. Opakované doručení by bylo nadbytečné. Krajský soud by navíc s ohledem na vadu doručení akceptoval jako včasné doplnění žaloby, pokud by ji zástupce rozšířil ve lhůtě jednoho měsíce od jejího podání.

II. Argumentace účastníků řízení

[3] Žalobce (stěžovatel) brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Stěžovatel všechny uložené tresty vykonal, choval se řádným způsobem a domníval se, že již vykonáním těchto trestů dochází k zahlazení odsouzení. Trvání na zahlazení rovněž ve vztahu k trestu propadnutí věci bylo od krajského soudu formalistické a nepřiměřeně tvrdé. Bylo v podstatě věcí náhody, zda v době rozhodnutí správního orgánu bude tento trest již zahlazen. Stěžovatel odkazuje také na to, že v ČR má rodinu, která je na něm (jeho pobytovém oprávnění) závislá. I když lze akceptovat argument, že podal-li zástupce žalobce žalobu, musel být s rozhodnutím žalovaného obeznámen, nelze z toho dovozovat, kdy započala běžet lhůta pro podání žaloby. Není také jasné, proč by krajský soud akceptoval rozšíření žaloby jen ve lhůtě 1 měsíce, a nikoliv ve lhůtě 2 měsíců, jak uvádí § 72 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel tak nevěděl, kdy mu bylo rozhodnutí žalovaného řádně doručeno, kdy počala běžet lhůta pro podání žaloby a do kdy ji mohl doplnit.

[4] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry krajského soudu. Trvá na tom, že byl povinen akceptovat podmínky pro zahlazení trestu stanovené trestním zákoníkem, i když se mohou zdát příliš přísné. Stěžovatel v průběhu správního řízení nijak neargumentoval dopadem rozhodnutí do soukromého a rodinného života. Jeho manželka v ČR pobývá na základě své zaměstnanecké karty, pobytovým oprávněním tedy na stěžovateli závislá není. Následky chybného doručení rozhodnutí již jednotná judikatura vyřešila.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Při posuzování kasační stížnosti NSS hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, *Ostapenko*, v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. Dovodil, že o přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou NSS; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo

mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Ve věci stěžovatele se však o žádný z těchto případů nejedná.

[6] Pokud jde o zahlazení odsouzení za úmyslný trestný čin, stěžovatel krajskému soudu vytýká formalismus a přílišnou tvrdost při posouzení splnění podmínek týkajících se trestu propadnutí věci. Tuto námitku však neuplatnil v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohl, a jedná se proto o námitku nepřípustnou podle § 104 odst. 4 s. ř. s. Následky vadného doručení rozhodnutí žalovaného posoudil krajský soud v souladu s rozsudkem NSS ze dne 24. 8. 2016, č. j. 1 Azs 188/2016-26, bod 21, podle kterého nerespektování zákonem stanovených pravidel pro doručování nemůže mít vliv na účinnost doručení, pokud adresát písemnost převzal, a mohl se s jejím obsahem fakticky seznámit. Pokud tedy měli stěžovatel i jeho zástupce prokazatelně možnost se s obsahem rozhodnutí seznámit, lze tuto skutečnost považovat za doručení se všemi jeho účinky a není třeba trvat na novém, formálně bezvadném doručení. Odůvodnění krajského soudu není nesrozumitelné ani nepřezkoumatelné. Úvaha o tom, po uplynutí jaké doby by ještě byl akceptoval doplnění žaloby, byla učiněna nad rámec nutného, neboť byla toliko hypotetická (stěžovatel v řízení před krajským soudem žádné doplnění žaloby nepředložil). Údaj o jednoměsíční lhůtě běžící od podání žaloby zmocněncem, během níž by soud ještě připustil doplnění žaloby jako včasné, zjevně vychází z § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Tam je zakotvena speciální lhůta pro podání žaloby, která vylučuje obecnou dvouměsíční lhůtu podle § 72 odst. 1. s. ř. s., jíž se dovolával stěžovatel. Třebaže měl krajský soud správně uvést, že šlo o třicetidenní, nikoli měsíční lhůtu, nic to na věci nemění, neboť stěžovatel žalobu nedoplnil.

[7] Stěžovatel nijak nerozporuje závěr krajského soudu, že v žalobě nenamítal nezákonnost rozhodnutí vzhledem k jeho nepřiměřenému zásahu do rodinného a soukromého života, což bylo také důvodem, proč se krajský soud touto námitkou věcně nezabýval. Tvrzení v kasační stížnosti o újmě, kterou by nevyhovění žádosti znamenalo pro jeho rodinu žijící na území ČR, tedy míjí rozhodovací důvody krajského soudu, a představuje proto nepřípustnou námitku (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[8] Ze shora uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost podmínky přijatelnosti nesplňuje. Kasační stížnost proto podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Ačkoli byla kasační stížnost odmítnuta, což je situace, na kterou obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., k odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS), a proto je namístě rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, avšak nevznikly mu žádné náklady nad rozsah jeho úřední činnosti, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. září 2024

Eva Šonková
předsedkyně senátu